

- Žáci jsou ne zcela dostatečně seznamováni s očekávanými výstupy a klíčovými kompetencemi dle RVP PV.
- Převážně okrajové zařazení logopedické prevence dětí a méně časté vzdělávání žáků v oblasti práce s nadanými a mimořádně nadanými dětmi.
- Obsah vzdělávání nekoresponduje se současnými požadavky na předškolní vzdělávání v oblasti koordinace s podpůrnými pedagogickými pracovníky (asistenta pedagoga, zdravotní sestry, chůvy apod.).
- Relativně nízká odborná kvalifikace vyučujících učební praxe (81,4 %).
- Žáci při praxi preferují frontální výuku, avšak ne vždy byla tato forma využita účelně, nedostatečně jsou využívány možnosti prožitkového učení (věku přiměřené efektivní metody vzdělávání), úsilí žáků se u frontálních forem vyučování nevhodně soustřeďuje na splnění plánovaného úkolu, méně jsou pak sledovány individuální potřeby dětí, z kterých má efektivní předškolní vzdělávání vycházet.
- Málo častá práce žáků s textem, nízké využití problémového učení a názorně demonstračních metod.
- V 6,8 % oborů není učební praxe žáků pravidelně kontrolována a hodnocena.

6.3 Další zjištění

Součástí přijímacího řízení ve dvou třetinách pedagogických oborů vzdělání je přijímací zkouška a její součástí jsou nejčastěji jazykový projev a ověření hudebního, výtvarného a pohybového talentu a dovedností. Při přijímání na pedagogické obory vzdělání musí být bezpodmínečně dán odpovídající požadavek na kvalitu výslovnosti uchazečů, jelikož učitel v MŠ předává jazykový vzor a imitační hledisko je při rozvíjení verbálních dovedností významné.

V téměř všech oborech jsou žáci seznamováni s tvorbou ŠVP, zejména s konkrétními ŠVP mateřských škol, převládá však teoretické seznamování nad praktickým uplatňováním obsahu ŠVP v praxi.

V průběhu vzdělávání jsou žáci seznamováni s metodikami vzdělávání a výchovy dětí v předškolním věku, jsou připravováni na učební a odbornou praxi.

Odborné znalosti a praktické dovednosti žáků jsou nejčastěji ověřovány samostatnou praktickou činností ve formě učební praxe v mateřské škole, ústním zkoušením a testy. V naprosté většině oborů je sledováno uplatnění absolventů v praxi nebo v dalším studiu. Úroveň praktického vyučování výrazně ovlivňuje úroveň vzdělávání v MŠ a třídách MŠ, ve kterých je praxe vedena. Střední pedagogické školy mnohdy uvádějí, že narážejí na nechuť MŠ pro realizaci pedagogických praxí. I když pedagogické školy převážně kvalitní MŠ vyhledávají a úroveň MŠ zjišťují, dostávají se do situací, kdy musejí pro zabezpečení praktického vyučování navázat spolupráci pouze se školami, které jsou ochotny pro realizaci praktického vyučování uzavřít smluvní vztah (bez garance kvality školy, resp. kvality vzdělávacího procesu). Žáci většinou realizují učební praxi ve stále skupině dětí, ve více než polovině oborů jsou v průběhu učební praxe žáka přítomni další žáci. Pravděpodobně kvůli nedostatku zkušeností žáci nevyužívali situačního a prožitkového učení, neposkytovali dostatek prostoru pro spontánní aktivity a nevolili pestré formy rozvoje jemné motoriky. V naprosté většině pedagogických oborů je učební praxe žáků pravidelně kontrolována a hodnocena učitelem MŠ, kde se učební praxe realizuje, a učitelem učební praxe.

Délka adaptace budoucích absolventů při jejich nástupu do praxe bude převážně dlouhodobější, přibližně v délce jednoho školního roku, a absolventům bude přidělen uvádějící učitel.